

РЕШЕНИЕ

№ 6493

гр. София, 30.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Славина Влагова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Балев, като разглежда дело номер **8900** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Мария Ситнилка, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния
кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните
нарушения и наказания /ЗАНН/.

Делото е образувано по касационната жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК],
представявано от управителя В. И. В. против решение от 10.07.2012 г., постановено
по н.а.х.д. № 24604/2011 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателна колегия,
103-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 21/10.11.2011 г.,
издадено от Директора на Дирекция „Митническо разузнаване и разследване” при
Централно митническо управление. Наведени са доводи за неправилност и
незаконосъобразност на въззивното решение, поради съществено нарушение на
процесуалните правила и неправилно прилагане на материалния закон. Обосновават
се съображения за неправилно обсъждане на събрания по делото доказателствен
материал. Твърди се, че към датата на издаване на наказателното постановление
лицензът на санкционираното търговско дружество за управление на данъчен склад е
отнет с решение на Директора на Агенция Митници, поради което и същото не е
субект на задължението по чл. 81а от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/
и не може да носи административно наказателна отговорност по чл. 126а, ал. 1 от
ЗАДС. Сочи се също така, че търговското дружество е представило на 25.11.2011 г.
Анекс № 2 за удължаване на срока на банковата гаранция. Претендира се отмяна на

решението на първоинстанционния съд и постановяване на ново по същество, с което да бъде отменено наказателното постановление.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди решението на Софийския районен съд.

Представителят на Софийската градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли да бъде оставено в сила решението на първоинстанционния съд.

Касационната жалба е допустима-постъпила е в срок и е подадена от надлежно легитимирано лице-страна по н.а.х.д. № 24604/2011 г. по описа на Софийския районен съд.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие пред Софийския районен съд писмени и гласни доказателства от фактическа страна е установено следното: [фирма] е притежавало лиценз № 421 за управление на данъчен склад с идентификационен № BGNCA00240003, който е отнет с решение № 611/23.08.2011 г. на Директора на Агенция „Митници“. При извършена документална проверка на 26.05.2011 г. от служители на административно наказващия орган е установено, че с писмо рег. № ЗАДС/21/07, ЗАДС/3/09 от 25.05.2011 г. търговското дружество е депозирало в деловодството на Централно митническо управление Анекс № 2, реф. № LGISS11121/09/VN от 20.05.2011 г. към банкова гаранция № LGISS11121/09/VN от 27.07.2009 г., издадена от [фирма] със срок на действие от 25.05.2011 г. до 25.05.2012 г. Установено е също така, че действащото към 25.05.2011 г. обезпечение по банковата гаранция е със срок на валидност до същата дата. На 08.06.2011 г. е съставен АУАН № 8 за това, че [фирма] не е изпълнило задължението си по чл. 81а от ЗАДС да представи ново обезпечение не по-късно от 14 дни преди изтичане на срока на предходното обезпечение. Въз основа на него е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд. Деянието е квалифицирано като административно нарушение по чл. 123а, ал. 1 от ЗАДС.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, районният съд е обосновал правен извод за липсата на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на наказателното постановление, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице не е изпълнило задължението си по чл. 81а от ЗАДС да представи ново обезпечение не по-късно от 14 дни преди изтичане на срока на предходното обезпечение, с което от обективна страна е осъществило състава на административно нарушение по чл. 123а, ал. 1 от ЗАДС.

Тези изводи напълно се споделят от касационната инстанция.

Първоинстанционният съд е събрал всичките необходими и относими доказателства, подробно ги е обсъдил в тяхната пълнота и взаимовръзка и въз основа на тях е обосновал решаващия си извод, че доказателствения материал, достатъчно убедително обосновава извода за установеност на фактическите констатации, възприети в акта и в атакуваното наказателно постановление. Този извод се потвърждава и от логическата последователност на изложените от Софийския

районен съд мотиви в тяхната взаимосвързаност и обусловеност на диспозитива на решението. С оглед на това, неоснователни са доводите на касатора за допуснато нарушение, изразяващо се в неправилно обсъждане на събрания по делото доказателствен материал. Както правилно е установил и Софийския районен съд към датата на установяване на административното нарушение, а именно 26.05.2011 г., все още не е бил отнет лицензът на търговското дружество, поради което и доводите изложени в тази насока в първоначалната жалба и повторени в касационната жалба са неоснователни.

Административното наказание е наложено на основание чл. 123а, ал. 1 от ЗАДС за извършено административно нарушение по чл. 81 а от ЗАДС, която задължава лицензираният складодържател е длъжен да предостави ново обезпечение не по-късно от 14 дни преди изтичането на срока на предходното обезпечение.

В настоящия случай, както правилно е установил Софийския районен съд, [фирма], в качеството му на лицензиран складодържател, не е изпълнил това си задължение, с което от обективна е осъществил състава на административно нарушение по чл. 123а, ал. 1 от ЗАДС. Срокът на предоставената от търговското дружество банкова гаранция е изтекъл на 25.05.2011 г., а представения Анекс № 2 от 20.05.2011 г. е приет от Директора на Агенция „Митници” на 25.05.2011 г., от което следва, че новото обезпечение е породило действие от тази дата.

В заключение, касационната инстанция намира решението на първоинстанционния съд за достатъчно обстойно и мотивирано, като в него подробно и аргументирано са обсъдени всички доводи на жалбоподателя. Депозирания от санкционираното лице касационна жалба, макар и под модифицирана форма, съдържа аналогични на първоначалната твърдения за незаконосъобразност на наказателното постановление, които са наведени още в производството пред районния съд, поради което настоящият касационен състав счита за ненужно да повтаря вече изложени аргументи, тъй като напълно споделя съображенията на постановеното от Софийския районен съд решение.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Осми касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.07.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 24604/2011 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.